

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. marts 2004

om tilpasning af akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, som følge af reformen af den fælles landbrugspolitik

(2004/281/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets⁽¹⁾ tiltrædelse af Den Europæiske Union, underskrevet i Athen den 16. april 2003, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til akten om vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union⁽²⁾, (i det følgende benævnt »tiltrædelsestraktaten«) særlig artikel 23,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Reformen af den fælles landbrugspolitik, særlig Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere⁽⁴⁾, medfører betydelige ændringer i gældende fællesskabsret, som tiltrædelsesforhandlingerne var baseret på.
- (2) Akten vedrørende Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets (disse stater benævnes i det følgende »de nye medlemsstater«) tiltrædelse bør derfor tilpasses, så forhandlingsresultaterne er forenelige med den nye gældende fællesskabsret, især hvor henvisningerne i tiltrædelsesakten er blevet forældede, eller hvor forhandlingsresultaterne ikke er forenelige med de nye landbrugsforordninger.
- (3) Når der foretages de fornødne tilpasninger i tiltrædelsesakten, bør forhandlingsresultaternes grundlæggende karakter og principper bevares og anvendes i forbindelse med nye elementer. Endvidere bør tiltrædelsesakten kun tilpasses i det omfang, det er absolut nødvendigt.
- (4) Rådets forordning (EF) nr. 1787/2003 af 29. september 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1255/1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽⁵⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003

af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter⁽⁶⁾ medfører omfattende ændringer i gældende fællesskabsret i mejerisektoren. Der bør derfor foretages tekniske tilpasninger af tiltrædelsesakten på dette område, så forhandlingsresultaterne henviser til og er i overensstemmelse med den nye gældende fællesskabsret.

- (5) De nye foranstaltninger kaldet »overholdelse af fællesskabsnormer«, der blev indført for de nye medlemsstater ved tiltrædelsesforhandlingerne, og »opfyldelse af normer«, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1783/2003 af 29. september 2003 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL)⁽⁷⁾, bør slås sammen, så de ikke kommer til at overlape hinanden, samtidig med at de nye medlemsstater beholder de muligheder, de har i henhold til førstnævnte foranstaltning.
- (6) Leader-aktiviteter (fællesskabsinitiativ vedrørende udvikling af landdistrikterne) bør for de nye medlemsstater vedkommende støttes via en foranstaltning, der er integreret i strukturfondsprogrammerne, frem for via et separat program.
- (7) Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ophæver forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte⁽⁸⁾. Derfor bør bestemmelserne om indførelse af direkte betalinger i de nye medlemsstater og den generelle arealbetalingsordning indsættes i forordning (EF) nr. 1782/2003.
- (8) For at bevare forhandlingsresultaterne er der særlig behov for at foretage de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre, at de lovgivningsmæssige forvaltningskrav i forbindelse med bestemmelserne om krydsoverensstemmelse i forordning (EF) nr. 1782/2003 er frivillige for de nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning.

⁽¹⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

⁽³⁾ Udtalelse af 11.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 121.

⁽⁶⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123.

⁽⁷⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 70.

⁽⁸⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113.

- (9) De nye medlemsstater bør anvende enkeltbetalingsordningen, når den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode er udløbet.
- (10) For at bevare sammenhængen med de supplerende nationale direkte betalinger må der foretages nogle tilpasninger efter indførelsen af den nye enkeltbetalingsordning. Især er det nødvendigt at tilpasse ordningerne i tiltrædelsesakten, for at de supplerende betalinger kan komme til at fungere efter hensigten ud fra tre forskellige scenarier: for det første den »klassiske« ordning med direkte betalinger, for det andet den regionale udgave af den nye enkeltbetalingsordning og for det tredje den generelle arealbetalingsordning.
- (11) Der bør foretages tilpasninger i tiltrædelsesakten, for at alle overgangsperioder fortsat kan gælde, når de forordninger, i henhold til hvilke undtagelserne er indrømmet, er blevet ophævet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I kapitel 6.A. »Landbrugslovgivning« i bilag II til tiltrædelsesakten foretages følgende tilpasninger:

1. Punkt 13 affattes således:

»13. 32003 R 1788: Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123)«.

a) I artikel 1 indsættes følgende stykker:

»4. For Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien og Slovakiet etableres der en særlig omstrukturingsreserve, jf. tabel g) i bilag I. Denne reserve frigives fra den 1. april 2006, hvis forbruget på bedriften af mælk og mælkeprodukter er faldet siden 1998 for Estland og Letland og siden 2000 for Den Tjekkiske Republik, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien og Slovakiet. Beslutningen om at frigive reserven og fordele den på leverancekvoter og kvoter til direkte salg træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1788/2003 på grundlag af en vurdering af en rapport, som Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien og Slovakiet fremlægger for Kommissionen inden den 31. december 2005. Rapporten skal indeholde en detaljeret redegørelse for den faktiske omstrukturingsproces' resultater og tendenser i landets mejerisektor og navnlig overgangen fra produktion til forbrug på bedriften til produktion til markedet.

5. For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet omfatter de nationale referencemængder al

komælk og tilsvarende mælk, der leveres til køberen eller sælges direkte til forbrug, uanset om produktion eller markedsføring sker i medfør af en overgangsordning, der er gældende i disse lande.«

b) I artikel 6, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet er grundlaget for de individuelle referencemængder fastsat i tabel f) i bilag I.

For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet begynder tolv måneders perioden for at fastsætte de individuelle referencemængder 1. april 2001 for Ungarn, 1. april 2002 for Malta og Litauen, 1. april 2003 for Den Tjekkiske Republik, Cypern, Estland, Letland og Slovakiet og 1. april 2004 for Polen og Slovenien.

Med henblik på anvendelsen af artikel 95 i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*) kan Polen og Slovenien eventuelt fastsætte foreløbige individuelle referencemængder baseret på den tolv måneders periode, der starter den 1. april 2003, og de endelige individuelle referencemængder skal fastsættes senest den 1. april 2005. Indtil den 1. april 2005 gælder artikel 3 og 4 i denne forordning ikke i Polen og Slovenien.

For Polen revideres fordelingen af den samlede mængde på leverancer og direkte salg på grundlag af de faktiske tal for 2003 for leverancer og direkte salg, og hvis det er nødvendigt, tilpasses den af Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1788/2003.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.«

c) I artikel 9, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien og Slovakiet er det referencefedtindhold, der er nævnt i stk. 1, lig med referencefedtindholdet for de mængder, som producenterne har fået tildelt pr. følgende datoer: 31. marts 2002 for Ungarn, 31. marts 2003 for Litauen, 31. marts 2004 for Den Tjekkiske Republik, Cypern, Estland, Letland og Slovakiet og 31. marts 2005 for Polen og Slovenien.«

d) I bilag I affattes tabellerne således:

»a) Perioden 2004/2005

For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet gælder de nationale referencemængder, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, fra 1. maj 2004 til 31. marts 2005.

Medlemsstat	Mængde, ton
Belgien	3 310 431,000
Den Tjekkiske Republik	2 682 143,000
Danmark	4 455 348,000
Tyskland	27 864 816,000
Estland	624 483,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 235 798,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Cypern	145 200,000
Letland	695 395,000
Litauen	1 646 939,000
Luxembourg	269 049,000
Ungarn	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nederlandene	11 074 692,000
Østrig	2 749 401,000
Polen	8 964 017,000
Portugal	1 870 461,000
Slovenien	560 424,000
Slovakiet	1 013 316,000
Finland	2 407 003,324
Sverige	3 303 000,000
Det Forenede Kongerige	14 609 747,000

b) Perioden 2005/2006

Medlemsstat	Mængde, ton
Belgien	3 310 431,000
Den Tjekkiske Republik	2 682 143,000
Danmark	4 455 348,000
Tyskland	27 864 816,000
Estland	624 483,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 235 798,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Cypern	145 200,000
Letland	695 395,000
Litauen	1 646 939,000
Luxembourg	269 049,000
Ungarn	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nederlandene	11 074 692,000
Østrig	2 749 401,000
Polen	8 964 017,000
Portugal (*)	1 920 461,000
Slovenien	560 424,000

Medlemsstat	Mængde, ton
Slovakiet	1 013 316,000
Finland	2 407 003,324
Sverige	3 303 000,000
Det Forenede Kongerige	14 609 747,000

(*) Specifik forhøjelse på 50 000 t, der udelukkende tildeles producenterne på Azorerne.

c) Perioden 2006/2007

Medlemsstat	Mængde, ton
Belgien	3 326 983,000
Den Tjekkiske Republik	2 682 143,000
Danmark	4 477 624,000
Tyskland	28 004 140,000
Estland	624 483,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 356 977,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Cypern	145 200,000
Letland	695 395,000
Litauen	1 646 939,000
Luxembourg	270 394,000
Ungarn	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nederlandene	11 130 066,000
Østrig	2 763 148,000
Polen	8 964 017,000
Portugal	1 929 824,000
Slovenien	560 424,000
Slovakiet	1 013 316,000
Finland	2 419 025,324
Sverige	3 319 515,000
Det Forenede Kongerige	14 682 697,000

d) Perioden 2007/2008

Medlemsstat	Mængde, ton
Belgien	3 343 535,000
Den Tjekkiske Republik	2 682 143,000
Danmark	4 499 900,000
Tyskland	28 143 464,000
Estland	624 483,000
Grækenland	820 513,000

Medlemsstat	Mængde, ton
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 478 156,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Cypern	145 200,000
Letland	695 395,000
Litauen	1 646 939,000
Luxembourg	271 739,000
Ungarn	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nederlandene	11 185 440,000
Østrig	2 776 895,000
Polen	8 964 017,000
Portugal	1 939 187,000
Slovenien	560 424,000
Slovakiet	1 013 316,000
Finland	2 431 047,324
Sverige	3 336 030,000
Det Forenede Kongerige	14 755 647,000

e) Perioden 2008/2009 til 2014/2015

Medlemsstat	Mængde, ton
Belgien	3 360 087,000
Den Tjekkiske Republik	2 682 143,000
Danmark	4 522 176,000
Tyskland	28 282 788,000
Estland	624 483,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 599 335,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Cypern	145 200,000
Letland	695 395,000
Litauen	1 646 939,000
Luxembourg	273 084,000
Ungarn	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nederlandene	11 240 814,000
Østrig	2 790 642,000
Polen	8 964 017,000
Portugal	1 948 550,000
Slovenien	560 424,000
Slovakiet	1 013 316,000
Finland	2 443 069,324
Sverige	3 352 545,000
Det Forenede Kongerige	14 828 597,000

f) Referencemængder for leverancer og direkte salg, jf. artikel 6, stk. 1, andet afsnit

Medlemsstat	Referencemængder for leverancer, ton	Referencemængder for direkte salg, ton
Den Tjekkiske Republik	2 613 239	68 904
Estland	537 188	87 365
Cypern	141 337	3 863
Letland	468 943	226 452
Litauen	1 256 440	390 499
Ungarn	1 782 650	164 630
Malta	48 698	—
Polen	8 500 000	464 017
Slovenien	467 063	93 361
Slovakiet	990 810	22 506

g) Særlige omstrukturingsreservemængder, jf. artikel 1, stk. 4

Medlemsstat	Særlige omstrukturingsreservemængder, ton
Den Tjekkiske Republik	55 788
Estland	21 885
Letland	33 253
Litauen	57 900
Ungarn	42 780
Polen	416 126
Slovenien	16 214
Slovakiet	27 472«

e) I bilag II affattes tabellen således:

»REFERENCEFEDTINDHOLD

Medlemsstat	Referencedefindhold (g/kg)
Belgien	36,91
Den Tjekkiske Republik	42,10
Danmark	43,68
Tyskland	40,11
Estland	43,10
Grækenland	36,10
Spanien	36,37
Frankrig	39,48
Irland	35,81

Medlemsstat	Referencefedtindhold (g/kg)
Italien	36,88
Cypern	34,60
Letland	40,70
Litauen	39,90
Luxembourg	39,17
Ungarn	38,50
Nederlandene	42,36
Østrig	40,30
Polen	39,00
Portugal	37,30
Slovenien	41,30
Slovakiet	37,10
Finland	43,40
Sverige	43,40
Det Forenede Kongerige	39,70«

2. Punkt 15, litra c), affattes således:

»c) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Der ydes en præmie på 22,25 EUR/t stivelse til virksomheder, der fremstiller kartoffelstivelse, for kartoffelstivelsesmængden inden for den kvote, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, eller artikel 2, stk. 4, forudsat at de har betalt kartoffelproducenterne den minimumspris, der er omhandlet i artikel 4a, for hele den kartoffelmængde, der er nødvendig til fremstilling af den pågældende stivelseskvote.«

3. Punkt 25 affattes således:

»25. 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1)«

a) I artikel 95, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»For Polen og Slovenien multipliceres mælkepræmien pr. ton for 2004 med den foreløbige individuelle referencemængde, der er til rådighed på bedriften den 1. maj 2004.«

b) I artikel 95, stk. 4, indsættes følgende afsnit:

»For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet er de samlede mængder, der er nævnt i første afsnit, fastsat i tabel f) i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 (*).«

For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet er den tolv måneders periode, der er nævnt i første afsnit, 2004/2005.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123.«

c) I artikel 96, stk. 2, affattes tabellen således:

»2. Tillægsbetalinger: samlede beløb udtrykt i mio. EUR:

	2004	2005	2006 og 2007 (*)
Belgien	12,12	24,30	36,45
Den Tjekkiske Republik	9,817	19,687	29,530
Danmark	16,31	32,70	49,05
Tyskland	101,99	204,53	306,79
Estland	2,286	4,584	6,876
Grækenland	2,31	4,63	6,94
Spanien	20,38	40,86	61,29
Frankrig	88,70	177,89	266,84
Irland	19,20	38,50	57,76
Italien	36,34	72,89	109,33
Cypern	0,531	1,066	1,599
Letland	2,545	5,104	7,656
Litauen	6,028	12,089	18,133
Luxembourg	0,98	1,97	2,96
Ungarn	7,127	14,293	21,440
Malta	0,178	0,357	0,536
Nederlandene	40,53	81,29	121,93
Østrig	10,06	20,18	30,27
Polen	32,808	65,796	98,694
Portugal	6,85	13,74	20,62
Slovenien	2,051	4,114	6,170
Slovakiet	3,709	7,438	11,157
Finland	8,81	17,66	26,49
Sverige	12,09	24,24	36,37
Det Forenede Kongerige	53,40	107,09	160,64

(*) Og ved anvendelse af artikel 70 for de derpå følgende kalenderår.

I de nye medlemsstater anvendes de samlede beløb i henhold til den plan for stigninger, der omhandles i artikel 143a.«

4. I punkt 26 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»26. 31999 R 1257: Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80), ændret ved

— 32003 R 1783: Rådets forordning (EF) nr. 1783/2003 af 29.9.2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 70)«.

b) I nr. 1, der indsætter kapitel IXa i afsnit II, foretages følgende ændringer:

i) Artikel 33c udgår.

ii) Artikel 33f, stk. 2, affattes således:

»2. Der kan ydes støtte til godkendelse af integrerede pilotstrategier for udvikling af landdistrikterne, der udarbejdes af lokale aktionsgrupper, i overensstemmelse med nr. 12, 14 og 36 i Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne af 14. april 2000 om retningslinjer for EU-initiativet vedrørende udvikling af landdistrikterne – (Leader +) (*). Denne støtte begrænses til områder, hvor der allerede findes tilstrækkelig administrativ kapacitet og erfaring med tiltag af typen udvikling af landdistrikter.

(*) EFT L 139 af 18.5.2000, s. 5.«

iii) Artikel 33h affattes således:

»Artikel 33h

Supplerings af direkte betalinger

1. Som en midlertidig og sui generis-bestemmelse kan der ydes støtte til landbrugere, der er berettigede til supplerende nationale direkte betalinger eller støtte i medfør af artikel 143c i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 (*), dog kun i perioden 2004-2006.

2. Den støtte, der ydes en landbruger for årene 2004, 2005 og 2006 må ikke overstige forskellen mellem:

a) det niveau for direkte betalinger, der finder anvendelse i de nye medlemsstater i det pågældende år, jf. artikel 143a i forordning (EF) nr. 1782/2003, og

b) 40 % af det niveau for direkte betalinger, der, som fastsat den 30. april 2004, finder anvendelse i Fællesskabet det pågældende år.

3. Fællesskabets bidrag til støtte tildelt i henhold til denne artikel i en ny medlemsstat for så vidt angår årene 2004, 2005 og 2006 må ikke overstige 20 % af dets respektive årlige i bilag III fastsatte tilde-

ling. En ny medlemsstat kan imidlertid erstatte denne årlige sats på 20 % med følgende satser: 25 % for 2004, 20 % for 2005 og 15 % for 2006.

4. Støtte, der tildeles en landbruger i henhold til denne artikel, anses:

a) for så vidt angår Cypern, som supplerende national direkte støtte med henblik på anvendelse af de i artikel 143c, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003 omhandlede samlede beløb

b) for så vidt angår alle andre nye medlemsstater enten som supplerende nationale direkte betalinger eller støtte med henblik på anvendelse af de i artikel 143c, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 omhandlede samlede beløb.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.«

iv) I artikel 33l indsættes som stk. 2a:

»2a. For EF-landbrugsnormer, som der er fastlagt en overgangsperiode for i henhold til de bilag, der er nævnt i artikel 24 i tiltrædelsesakten (*), kan der uanset artikel 21b ydes midlertidig støtte for højst fem år fra den dato, hvor udgifterne er støtteberettigede i henhold til programmeringsdokumentet for udvikling af landdistrikterne, til landbrugere, som overholder disse normer.

(*) EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.«

c) I nr. 6, der indsætter kapitel IVa i afsnit III, udgår artikel 47a, stk. 1, litra c).

d) I nr. 10, der indsætter bilag II, udgår linjen vedrørende artikel 33c.

5. Punkt 27 affattes således:

»27. 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1)«

a) I artikel 1 indsættes følgende efter andet led:

»— en forenklet overgangsindkomststøtte for landbrugere i de nye medlemsstater (i det følgende benævnt »generel arealbetalingsordning«)

b) I artikel 2 indsættes som litra g):

»g) »nye medlemsstater« Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.«

c) Efter afsnit IV indsættes som afsnit IVa:

»AFSNIT IVa

GENNEMFØRELSE AF STØTTEORDNINGER I DE NYE MEDLEMSSTATER

Artikel 143a

Indførelse af støtteordninger

I de nye medlemsstater indføres der direkte betalinger efter følgende plan for stigninger udtrykt i procent af det gældende niveau for disse betalinger i Fællesskabet pr. 30. april 2004:

- 25 % i 2004
- 30 % i 2005
- 35 % i 2006
- 40 % i 2007
- 50 % i 2008
- 60 % i 2009
- 70 % i 2010
- 80 % i 2011
- 90 % i 2012
- 100 % fra 2013.

Artikel 143b

Generel arealbetalingsordning

1. De nye medlemsstater kan senest på tiltrædelsesdatoen beslutte at erstatte de direkte betalinger i den i stk. 9 omtalte gyldighedsperiode med en generel arealbetaling, som skal beregnes i henhold til stk. 2.
2. Den generelle arealbetaling skal ske én gang om året. Den beregnes ved at dividere hver ny medlemsstats årlige rammebeløb, der fastsættes i henhold til stk. 3, med dens landbrugsareal, der fastsættes i henhold til stk. 4.
3. Kommissionen fastsætter et årligt rammebeløb for hver ny medlemsstat:
 - som summen af de midler, der vil være til rådighed i det pågældende kalenderår til direkte betalinger i den nye medlemsstat,
 - efter de relevante fællesskabsregler og på grundlag af de kvantitative parametre, såsom basisareal, præmie-lofter og maksimale garantimængder som specificeret i tiltrædelsesakten og efterfølgende fællesskabsrets-akter for hver direkte betaling, og

— justeret med den relevante procentsats i artikel 143a for den gradvise indførelse af direkte betalinger.

4. En ny medlemsstats landbrugsområde i henhold til den generelle arealbetalingsordning er den del af landets udnyttede landbrugsareal, der er holdt i god landbrugsmæssig stand pr. 30. juni 2003, uanset om det er opdyrket på denne dato, og, hvor det er relevant, tilpasset i overensstemmelse med de objektive kriterier, som den pågældende nye medlemsstat fastsætter med Kommissionens samtykke.

»Udnyttet landbrugsareal« er det samlede areal bestående af agerjord, vedvarende græsarealer, vedvarende afgrøder og køkkenhaver som fastsat af Kommissionen (EUROSTAT) af statistiske grunde.

5. Med henblik på betalinger efter den generelle arealbetalingsordning skal alle marker svarende til kriterierne i stk. 4 være støtteberettiget.

Minimumsarealet pr. bedrift, for hvilket der kan ansøges om betalinger, er 0,3 ha. Imidlertid kan en ny medlemsstat på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens samtykke beslutte, at minimumsarealet skal være større, dog højst 1 ha.

6. Der skal ikke være pligt til at producere eller anvende produktionsfaktorerne. Dog kan landbrugere anvende den i stk. 4 omhandlede jord til et hvilket som helst landbrugsformål. Ved produktion af hamp, der falder under KN-kode 5302 10 00, gælder artikel 5a, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 (*), artikel 7b i Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 (**), samt artikel 52, stk. 1, i nærværende forordning.

Jord, for hvilken der modtages betalinger under den generelle arealbetalingsordning, skal holdes i god landbrugsmæssig stand, der er forenelig med miljøbeskyttelse.

Fra 1. januar 2005 står det de nye medlemsstater frit for, om de vil anvende artikel 3, 4, 6, 7 og 9, for så vidt som disse bestemmelser vedrører lovgivningsmæssige forvaltningskrav.

7. Hvis de generelle arealbetalinger et givet år overstiger den nye medlemsstats årlige rammebeløb, skal det nationale beløb pr. hektar, der er gældende i den pågældende nye medlemsstat, nedsættes forholdsmæssigt ved hjælp af en nedsættelseskoefficient.

8. Fællesskabets regler for det integrerede system, jf. henholdsvis Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 (***), særlig artikel 2, og afsnit II, kapitel 4, i nærværende forordning, særlig artikel 18, gælder for den generelle arealbetalingsordning i det nødvendige omfang. Følgelig skal en ny medlemsstat, der vælger denne ordning:

- forberede og behandle landbrugernes årlige støtteansøgninger. Sådanne ansøgninger skal indeholde data om ansøgerne og om de anmeldte marker (identifikationsnummer og areal)
- indføre et markidentifikationssystem for at sikre, at de marker, for hvilke der er indgivet støtteansøgninger, kan identificeres, og at det kan fastslås, at det pågældende areal er korrekt, at markerne omfatter landbrugsjord, og at der ikke allerede er indgivet andre ansøgninger for dem
- have indført en database over landbrugsbedrifter, marker og støtteansøgninger
- kontrollere støtteansøgningerne for 2004 i henhold til artikel 7 og 8 i forordning (EØF) nr. 3508/92 og støtteansøgningerne for 2005 og frem i henhold til artikel 23 i nærværende forordning.

Anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning påvirker på ingen måde en ny medlemsstats forpligtelser med hensyn til gennemførelsen af EF-reglerne vedrørende identifikation og registrering af dyr, jf. Rådets direktiv 92/102/EØF (****) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 (*****).

9. Den generelle arealbetalingsordning skal være til rådighed for alle nye medlemsstater i en anvendelsesperiode, der løber indtil udgangen af 2006, med mulighed for forlængelse to gange med et år efter anmodning fra den nye medlemsstat. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 11 kan en ny medlemsstat beslutte at bringe anvendelsen af ordningen til ophør ved udgangen af det første eller det andet år af anvendelsesperioden med henblik på at anvende enkeltbetalingsordningen. Nye medlemsstater skal underrette Kommissionen om, at de agter at ophøre med ordningen senest den 1. august i det sidste anvendelsesår.

10. Inden udgangen af den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode skal Kommissionen vurdere, hvor langt den pågældende nye medlemsstat er nået med forberedelserne til at anvende de direkte betalinger fuldt ud.

Den nye medlemsstat skal navnlig inden udgangen af den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode have taget alle nødvendige skridt for at indføre det integrerede system som nævnt i artikel 18 for en korrekt anvendelse af de direkte betalinger i den form, der gælder til den tid.

11. Kommissionen skal på grundlag af en vurdering:

- a) konstatere, at den nye medlemsstat kan gå ind i ordningen med direkte betalinger, som gælder i Fællesskabets medlemsstater pr. 30. april 2004,

eller

- b) beslutte at forlænge den nye medlemsstats anvendelse af den generelle arealbetalingsordning i det tidsrum, der skønnes nødvendigt for, at de fornødne forvaltnings- og kontrolprocedurer kan indføres fuldt ud og/eller komme til at fungere korrekt.

Inden udgangen af den i litra b), omhandlede udvidede anvendelsesperiode gælder stk. 10.

Indtil udløbet af den generelle arealbetalingsordnings femårige anvendelsesperiode (dvs. 2008) vil procentsatsen i artikel 143a være gældende. Hvis anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning forlænges ud over nævnte dato i henhold til en afgørelse truffet efter litra b), skal den procentsats, der er fastsat i artikel 143a for 2008, gælde indtil udløbet af den generelle arealbetalingsordnings sidste anvendelsesår.

12. Efter ophøret af den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode skal de direkte betalinger anvendes i henhold til de relevante EF-regler og på grundlag af de kvantitative parametre såsom basisareal, præmielofter og maksimale garantimængder, som er anført i tiltrædelsesakten (*****) og efterfølgende EF-retsakter for hver direkte betaling. De procentsatser, der er fastsat i artikel 143a for de relevante år, vil derefter være gældende.

13. Nye medlemsstater underretter Kommissionen om detaljerne i de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne artikel, navnlig de foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 7.

Artikel 143c

Supplerende nationale direkte betalinger og direkte betalinger

1. I denne artikel forstås ved »national ordning svarende til den fælles landbrugspolitik« enhver national ordning for direkte betalinger, der var gældende før de nye medlemsstaters tiltrædelsesdato, og under hvilken der blev ydet støtte til landbrugerne til produktion, som er omfattet af en af de direkte betalinger.

2. De nye medlemsstater skal med forbehold af Kommissionens tilladelse have mulighed for at supplere de direkte betalinger op til:

- a) for så vidt angår alle direkte betalinger: 55 % af niveauet for direkte betalinger i Fællesskabet pr. 30. april 2004 i 2004, 60 % i 2005 og 65 % i 2006 og fra 2007 op til 30 procentpoint over det gældende niveau som omhandlet artikel 143a i det relevante år. I kartoffelstivelsessektoren kan Den Tjekkiske Republik dog gå op til 100 % af niveauet for direkte betalinger i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

eller

- b) i) for så vidt angår direkte betalinger undtagen enkeltbetalingsordningen: det samlede niveau for direkte støtte, som landbrugeren ville have været berettiget til at modtage i den nye medlemsstat i kalenderåret 2003, produkt for produkt under en national ordning svarende til den fælles landbrugspolitik forhøjet med 10 procentpoint. For Litauen skal referenceåret dog være kalenderåret 2002, og for Slovenien skal væksten være 10 procentpoint i 2004, 15 procentpoint i 2005, 20 procentpoint i 2006 og 25 procentpoint fra 2007.
- ii) for så vidt angår enkeltbetalingsordningen skal den samlede supplerende nationale direkte støtte, som kan ydes af en ny medlemsstat for et givet år, begrænses ved en særlig finansiell ramme. Denne ramme skal svare til forskellen mellem:
- den samlede nationale direkte støtte svarende til den fælles landbrugspolitik, som vil være til rådighed i de relevante nye medlemsstater i kalenderåret 2003, eller for Litauens vedkommende i kalenderåret 2002, hver gang forhøjet med 10 procentpoint. For Slovenien skal væksten dog være 10 procentpoint i 2004, 15 procentpoint i 2005, 20 procentpoint i 2006 og 25 procentpoint fra 2007.
- og
- de nye medlemsstaters nationale loft, jf. bilag VIIIa, eventuelt tilpasses i henhold til artikel 64, stk. 2, og artikel 70, stk. 2.

Til beregning af det samlede beløb, der er nævnt i første led, skal de nationale direkte betalinger og/eller komponenterne heraf svarende til EF's direkte betalinger og/eller komponenterne heraf, der er blevet lagt til grund for beregningen af de pågældende nye medlemsstaters reelle loft i henhold til artikel 64, stk. 2, artikel 70, stk. 2, og artikel 71c medregnes.

For hver af de pågældende direkte betalinger kan nye medlemsstater vælge at anvende enten mulighed a) eller b), der er omhandlet ovenfor.

Den samlede direkte støtte, som landbrugeren kan modtage efter tiltrædelsen i de nye medlemsstater under den relevante direkte betaling, herunder alle supplerende nationale direkte betalinger, må ikke overskride det niveau for direkte støtte, som han ville være berettiget til at modtage under den tilsvarende direkte betaling, som gælder for medlemsstaterne i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

3. Cypern kan supplere den direkte støtte til en landbruger under de direkte betalinger, som er opført i bilag I, op til det samlede niveau for støtte, som han ville have været berettiget til at modtage i Cypern i 2001.

De cypriotiske myndigheder skal sikre, at den samlede direkte støtte, som landbrugeren i Cypern modtager efter tiltrædelsen under den relevante direkte betaling, herunder alle supplerende nationale direkte betalinger, under ingen omstændigheder overstiger det niveau for direkte støtte, som han ville være berettiget til at modtage i det relevante år under denne direkte betaling i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

De samlede beløb for den supplerende nationale støtte, der ydes, skal være de beløb, der er anført i bilag XII.

Den supplerende nationale støtte skal gives med forbehold af eventuelle tilpasninger, der kan blive nødvendige på grund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik.

Stk. 2 og 5 gælder ikke for Cypern.

4. Hvis en ny medlemsstat beslutter at anvende den generelle arealbetalingsordning, kan den pågældende nye medlemsstat yde supplerende national direkte støtte på de i stk. 5 og 8 omhandlede betingelser.

5. Det samlede beløb pr. (under)sektor for supplerende national støtte, der kan ydes i for 2004, skal, når den generelle arealbetalingsordning anvendes, begrænses ved en særlig finansiell ramme pr. (under)sektor. Denne ramme skal svare til forskellen mellem:

- det samlede støttebeløb pr. (under)sektor, der følger af anvendelse af stk. 2, litra a) eller b), alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, og
- det samlede beløb for direkte støtte, der vil være til rådighed i de relevante nye medlemsstater for samme (under)sektor i det pågældende år under den generelle arealbetalingsordning.

For 2005 og frem gælder kravet om, at ovennævnte begrænsning skal gennemføres ved hjælp af (under)sektorspecifikke finansielle rammer, ikke. De nye medlemsstater har dog fortsat ret til at anvende (under)sektorspecifikke finansielle rammer, hvis en sådan (under)sektorspecifik finansiell ramme kun vedrører:

- de direkte betalinger kombineret med enkeltbetalingsordningen og/eller
- en eller flere af de direkte betalinger, der er udelukket eller kan udelukkes fra enkeltbetalingsordningen i henhold til artikel 70, stk. 2, eller som kan være genstand for delvis gennemførelse i henhold til artikel 64, stk. 2.

6. Den nye medlemsstat kan på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens tilladelse træffe afgørelse om beløbene for den supplerende nationale støtte, der skal ydes.

7. Kommissionens tilladelse skal:

- hvor stk. 2, litra b), gælder, specificere de relevante nationale ordninger for direkte betalinger, der svarer til den fælles landbrugspolitik,
- fastlægge det niveau, op til hvilket den supplerende nationale støtte kan betales, den takt, hvori den supplerende nationale støtte falder og, hvor det er hensigtsmæssigt, betingelserne for ydelsen heraf,
- gives med forbehold af eventuelle tilpasninger, der kan blive nødvendige på grund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik.

8. Der kan ikke ydes supplerende nationale betalinger eller støtte til landbrugsaktiviteter, som ikke er omfattet af direkte betalinger i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

9. Cypern kan ud over de supplerende nationale direkte betalinger yde degressiv national støtte i en overgangsperiode indtil udgangen af 2010. Denne statsstøtte kan ydes i en form, der svarer til EF-støtten, som f.eks. afkoblede betalinger.

Under hensyntagen til type og omfang af den nationale støtte, der er ydet i 2001, kan Cypern yde statsstøtte til de (under)sektorer, der er nævnt i bilag XIII, og op til de beløb, som er nævnt i dette bilag.

Statsstøtten skal gives med forbehold af eventuelle tilpasninger, der kan blive nødvendige på grund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik. Hvis sådanne tilpasninger viser sig nødvendige, ændres støttebeløbet eller betingelserne for ydelsen heraf på grundlag af en afgørelse truffet af Kommissionen.

Cypern skal hvert år forelægge Kommissionen en rapport om gennemførelsen af statsstøtteforanstaltninger, hvori det for hver (under)sektor angives, hvilken form for støtte og hvilke beløb der er tale om.

10. Letland kan ud over de supplerende nationale direkte betalinger yde degressiv national støtte i en overgangsperiode indtil udgangen af 2008. Denne statsstøtte kan ydes i en form, der svarer til EF-støtten, som f.eks. afkoblede betalinger.

Letland kan yde statsstøtte til de (under)sektorer, der er nævnt i bilag XIV, og op til de beløb, der er nævnt i dette bilag.

Statsstøtten skal gives med forbehold af eventuelle tilpasninger, der kan blive nødvendige på grund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik. Hvis sådanne tilpasninger viser sig nødvendige, ændres støttebeløbet eller betingelserne for ydelsen heraf på grundlag af en afgørelse truffet af Kommissionen.

Letland skal hvert år forelægge Kommissionen en rapport om gennemførelsen af statsstøtteforanstaltninger, hvori det for hver (under)sektor angives, hvilken form for støtte og hvilke beløb der er tale om.

- (*) Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1).
- (**) Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 280 af 30.10.1999, s. 43).
- (***) Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1).
- (****) Rådets direktiv 92/102/EØF om identifikation og registrering af dyr (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32).
- (*****) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).
- (******) EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.«

d) Efter litra d) i artikel 145 indsættes som litra da):

»da) gennemførelsesbestemmelser til bestemmelserne i afsnit IVa«

e) I artikel 153, stk. 4, indsættes følgende punktum:

»Den forenkede ordning, der er nævnt i artikel 2a i nævnte forordning, gælder ikke for de nye medlemsstater.«

f) I bilag I indsættes følgende i kolonnerne ud for »Enkeltbetaling«:

»Enkeltbetaling	Afsnit IVa, artikel 143b, i nærværende forordning	Afkoblet betaling, der erstatter alle direkte betalinger, som er nævnt i dette bilag«
-----------------	---	---

g) Følgende bilag indsættes:

Tabel 1

Cypern: Supplerende nationale direkte betalinger ved anvendelse af de normale ordninger for direkte betalinger

Plan for stigninger	25 %	30 %	35 %	40 %	50 %	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektor	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Hovedafgrøder (undtagen hård hvede)	7 913 822	7 386 234	6 858 646	6 331 058	75 881	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Hård hvede	2 256 331	2 059 743	1 888 505	1 743 235	1 452 696	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Bælgsæd	30 228	28 273	26 318	24 363	20 363	16 362	12 272	8 181	4 091
Mælk og mejeriprodukter	887 535	1 759 243	2 311 366	2 133 569	1 777 974	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Oksekød	3 456 709	3 226 262	2 995 814	2 765 367	2 304 473	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Får og geder	8 267 087	7 715 948	7 164 809	6 613 669	5 511 391	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olivenolie	5 951 250	5 554 500	5 157 750	4 761 000	3 967 500	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tobak	782 513	730 345	678 178	626 010	521 675	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananer	3 290 625	3 071 250	2 851 875	2 632 500	2 193 750	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Tørrede druer	104 393	86 562	68 732	50 901	15 241	0	0	0	0
Mandler	49 594	30 878	12 161	0	0	0	0	0	0
I alt	32 990 086	31 649 237	30 014 153	27 681 672	23 040 943	18 420 634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Supplerende nationale direkte betalinger under enkeltbetalingsordningen:

De supplerende nationale direkte betalinger, der i alt må ydes under enkeltbetalingsordningen, er lig med summen af lofterne for de sektorer, der er nævnt i denne tabel, og som er med i enkeltbetalingsordningen, forudsat at støtten i disse sektorer er afkoblet.

Tabel 2

Cypern: Supplerende nationale direkte betalinger ved anvendelse af den generelle arealbetalingsordning for direkte betalinger

Generel arealbetalingsordning					
Sektor	2004	2005	2006	2007	2008
Hovedafgrøder (undtagen hård hvede)	6 182 503	3 997 873	2 687 095	1 303 496	0
Hård hvede	2 654 980	2 469 490	2 358 196	2 240 719	2 018 131
Bælgsæd	27 346	20 566	16 498	12 204	4 068
Mælk og mejeriprodukter	1 153 380	2 323 212	3 501 948	3 492 448	3 474 448
Oksekød	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Får og geder	10 932 782	10 887 782	10 860 782	10 832 282	10 778 282
Olivenolie	7 215 000	6 855 000	6 639 000	6 411 000	5 979 000
Tørrede druer	182 325	176 715	173 349	169 796	163 064
Bananer	4 368 300	4 358 700	4 352 940	4 346 860	4 335 340
Tobak	1 049 000	1 046 750	1 045 400	1 043 975	1 041 275
I alt	38 374 562	36 745 034	36 244 154	34 461 726	32 402 554

BILAG XIII

STATSSTØTTE – CYPERN

Sektor	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Korn (undtagen hård hvede)	7 920 562	6 789 053	5 657 544	4 526 035	3 394 527	2 263 018	1 131 509
Mælk og mejeriprodukter	5 405 996	3 161 383	1 405 471	1 124 377	843 283	562 189	281 094
Oksekød	227 103	194 660	162 216	129 773	97 330	64 887	0
Får og geder	3 597 708	3 083 750	2 569 791	2 055 833	1 541 875	1 027 917	513 958
Svinesektoren	9 564 120	8 197 817	6 831 514	5 465 211	4 098 909	2 732 606	1 366 303
Fjerkræ og æg	3 998 310	3 427 123	2 855 936	2 284 749	1 713 561	1 142 374	571 187
Vin	15 077 963	12 923 969	10 769 974	8 615 979	6 461 984	4 307 990	2 153 995
Olivenolie	7 311 000	6 266 571	5 222 143	4 177 714	3 133 286	2 088 857	1 044 429
Spisedruer	3 706 139	3 176 691	2 647 242	2 117 794	1 588 345	1 058 897	529 448
Forarbejdede tomater	411 102	352 373	293 644	234 915	176 187	117 458	58 729
Bananer	445 500	381 857	318 214	254 571	190 929	127 286	63 643
Frugt fra løvfældende træer, herunder stenfrugt	9 709 806	8 322 691	6 935 576	5 548 461	4 161 346	2 774 230	1 387 115
I alt	67 375 310	56 277 938	45 669 267	36 535 414	27 401 560	18 267 707	9 101 410

BILAG XIV

STATSSTØTTE – LETLAND

Statsstøtte					
Sektor	2004	2005	2006	2007	2008
Hør	654 000	523 200	392 400	261 600	130 800
Svinesektoren	204 000	163 200	122 400	81 600	40 800
Får og geder	107 000	85 600	64 200	42 800	21 400
Frø	109 387	87 510	66 110	44 710	23 310
I alt	1 074 387	859 510	645 110	430 710	216 310*

Artikel 2

I kapitel 4 »Landbrug« i bilag VI til tiltrædelsesakten affattes punkt 2 og 3 således:

- »2. 31999 R 1254: Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21), senest ændret ved:
- 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 3, litra f), i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan Estland indtil udgangen af 2004 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne (*), som berettiget til ammekopræmie i henhold til kapitel III i forordning (EF) nr. 1254/1999, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

3. 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 122, litra d), i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan Estland indtil udgangen af 2006 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne (*), som berettiget til ammekopræmie i henhold til artikel 125 i forordning (EF) nr. 1782/2003, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

(* EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.«

Artikel 3

I kapitel 5.A. »Landbrugslovgivning« i bilag VII til tiltrædelsesakten indsættes følgende punkt:

- »5. 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001,

(EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 131, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages der i Cypern en gradvis lineær indførelse af en besætningstæthed fra 4,5 SK/ha for det første år efter tiltrædelsen til 1,8 SK/ha for det femte år efter tiltrædelsen.«

Artikel 4

I kapitel 4.A. »Landbrugslovgivning« i bilag VIII til tiltrædelsesakten affattes punkt 3 således:

- »3. 31999 R 1254: Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21), senest ændret ved:

— 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 3, litra f), i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan Letland indtil udgangen af 2004 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne (*), som berettiget til ammekopræmie i henhold til kapitel III i forordning (EF) nr. 1254/1999, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

4. 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 122, litra d), i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan Letland indtil udgangen af 2006 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne (*), som berettiget til ammekopræmie i henhold til artikel 125 i forordning (EF) nr. 1782/2003, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

(* EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.«

Artikel 5

I kapitel 5.A. »Landbrugslovgivning« i bilag IX til tiltrædelsesakten affattes punkt 3 således:

»3. 31999 R 1254: Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21), senest ændret ved:

— 32003 R 1782 Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 3, litra f), i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan Litauen indtil udgangen af 2004 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne (*), som berettiget til ammekopræmie i henhold til kapitel III i forordning (EF) nr. 1254/1999, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

4. 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 122, litra d), i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan Litauen indtil udgangen af 2006 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/2006 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne (*), som berettiget til ammekopræmie i henhold til artikel 125 i forordning (EF) nr. 1782/2003, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

(* EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.)

Artikel 6

I kapitel 4.A. »Landbrugslovgivning« i bilag XI til tiltrædelsesakten foretages følgende ændringer:

1. I det indledende afsnit i punkt 1 tilføjes følgende efter det sidste led:

»32003 R 1784: Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78);

32003 R 1785: Rådets forordning (EF) nr. 1785/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for ris (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 96).«

2. Punkt 1, litra b), første afsnit, affattes således:

»Som en undtagelse fra artikel 21 i forordning (EØF) nr. 2759/75, artikel 23 i forordning (EF) nr. 2201/96, artikel 40 i forordning (EF) nr. 1254/1999, artikel 38, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 og artikel 45 i forordning (EF) nr. 1260/2001, artikel 23 i forordning (EF) nr. 1784/2003 og artikel 24 i forordning (EF) nr. 1785/2003 kan Malta yde særlig midlertidig statsstøtte til indkøb af importerede landbrugsprodukter, som inden tiltrædelsen opnåede eksportrestitutioner eller blev importeret fra tredjelands afgiftsfrit, under forudsætning af at Malta indfører en mekanisme, som sikrer, at støtten rent faktisk kommer forbrugere til gode. Denne støtte skal beregnes på grundlag af og må ikke overstige prisforskellen mellem EU-priserne (inklusive transport) og verdensmarkedspriserne og skal tage hensyn til niveauet for eksportrestitutionerne.«

3. Punkt 2 affattes således:

»2. 32003 R 1788: Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123):

Uanset artikel 9 i forordning (EF) nr. 1788/2003 fastsættes referencefedtindholdet for mælk for Malta efter en periode på fem år fra tiltrædelsesdatoen.

Indtil referencefedtindholdet er fastsat, vil sammenligning (eller justering) af fedtindhold med henblik på beregning af tillægsafgift for leverancer, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1788/2003, ikke finde sted i Malta.«

4. Efter punkt 5 indsættes følgende:

»5a 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 131, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages der i Malta en gradvis lineær indførelse af en besætningstæthed fra 4,5 SK/ha for det første år efter tiltrædelsen til 1,8 SK/ha for det femte år efter tiltrædelsen. I denne periode skal der ved fastlæggelse af bedriftens belægningsgrad ikke tages hensyn til de malkekøer, der kræves for at producere den samlede referencemængde af mælk, der er tildelt producenten.

Malta forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne foranstaltning senest den 31. december 2007.«

Artikel 7

I kapitel 6.A. »Landbrugslovgivning« i bilag XII til tiltrædelsesakten foretages følgende ændringer:

1) Punkt 4 affattes således:

»4. 31999 R 1254: Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21), senest ændret ved:

— 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 3, litra f), i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan Polen indtil udgangen af 2004 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne (*), som berettiget til ammekopræmie i henhold til kapitel III i forordning (EF) nr. 1254/1999, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

(*) EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

5. 32003 R 1782: Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1):

Uanset artikel 122, litra d), i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan Polen indtil udgangen af 2006 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne (*), som berettiget til ammekopræmie i henhold til artikel 125 i forordning (EF) nr. 1782/2003, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

(*) EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.«

Artikel 8

Denne afgørelse udfærdiges på spansk, tjekkisk, dansk, tysk, estisk, græsk, engelsk, fransk, gælisk, italiensk, lettisk, litauisk, ungarsk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, finsk og svensk, og alle enogtyve udgaver har samme gyldighed.

Artikel 9

Denne afgørelse har virkning fra den 1. maj 2004, på betingelse af at traktaten om Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyprens, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union træder i kraft.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2004.

På Rådets vegne

B. COWEN

Formand